

Article about Area 51 published in *Helsingin Sanomat NYT*, the weekly supplement of Finland's largest newspaper, Feb 16-22, 1996 (cover story).

TUKIKOHTA X

Edessänne on epätavallinen kirjoitus. Sen syntymiseksi modeemit ovat surranneet ja salaiset dokumentit kulkeneet mantereelta toiselle. Sitä varten on haastateltu asiantuntijoita, joita tiedustelupalvelut tarkkailevat. On aika kertoa tarinan suosituksen televisiosarjan takaa: Totuus salaisista kansioista.

Sami Soininen

Parisataa kilometriä Las Vegasista pohjoiseen, syrjäisen Nevada Highway 375:n varrella, sijaitsee Rachel-niminen kaupunkipahanen. Rachelissa viettää aikaansa **Glenn Campbell**, entinen tietokoneohjelmoija.

Campbell muutti kaupunkiin kolme vuotta sitten tutkiakseen outoja väitteitä, joiden mukaan alueella sijaitsi huippusalainen sotilastukikohta. Hän on perustanut Racheliin pienimuotoisen tutkimuskeskuksen ja postimyyntiliikkeen, jonka nimi on Area 51 Research Center.

Campbell muistaa hyvin *Salaisten kansioiden* ensimmäisen jakson.

"Se on suosikkini. Kyseessä oli selvästi meidän tukikohtamme, sillä useat yksityiskohdat täsmäivät".

Tarinoiden mukaan melkein kuka tahansa saattoi nähdä ufon - lempinimeltään Old Faithful eli Vanha Uskollinen - joka suhahteli tiettyyn kellonaikaan valtatie 375:n yli. Lisäksi kerrottiin, että vuorten takana on tukikohta pullollaan ihmissyönteitä harrastavia ulkoavaruuden olioita. Ja että hallituksella on hallussaan maahan syöksyneitä lentäviä lautasia.

"En ole koskaan nähnyt yhtään ufoa. Olen pystynyt selittämään kaikki näkemäni valoimiöt", Campbell kertoo puhelinhaastattelussa.

Useimmille taivaalla näkyville valoille oli helppo löytää selitys. Campbellin naapurina on valtava Nellisin harjoitusalue, jossa Yhdysvaltain ilmavoimien lentäjät pääsevät käytännössä kokeilemaan ilmasotaa. Sveitsin kokoisella alueella järjestetään laajoja Red Flag -harjoituksia, joiden aikana taivaalla loimottavat ohjukset ja niiden hämäämiseksi laukaistut valoraketit.

Mutta vuorten takana todella oli salainen tukikohta. Eivätkä kaikki ufotarinat ole Campbellin mielestä täysin naurettavia.

Tukikohta sijaitsee kuivuneen Groom Lake -järven rannalla. Venäläisten vakoilusatelliittien ottamista kuvista näkee, että siellä on yksi maailman pisimmistä kiitoradoista. Kiitorata on yli kymmenen kilometriä pitkä, ja se on osittain rakennettu kuivalle järvenpohjalle.

Toiminta Groom Lakessa alkoi ilmeisesti jo 50-luvulla. Siellä on testattu Yhdysvaltain salaisimpia lentokoneita, joiden vuosittainen rahoitus - kymmeniä miljardeja dollareita - on kätkeyty syvälle niin sanottuun mustaan budjettiin. Tukikohdassa on testattu mm. legendaarisia U-2- ja SR-71 Blackbird -vakoilulentokoneita sekä tutkassa huonosti näkyvää F-117A-konetta, jota käytettiin täsmäpommituksiin mm. Persianlahden sodassa.

Tukikohta on niin salainen, että sitä ei näy kartoissa. Virallisesti tukikohtaa ei edes ole olemassa. Vasta runsas vuosi sitten Yhdysvaltain ilmavoimat myönsi, että sillä on toimintaa Groom Lakessa. Toiminnan luonteesta ei suostuttu kertomaan mitään.

Aluetta lähestyvä sukeltaa suoraan teknotrillerien maailmaan. Ympäröivälle julkiselle maalle on piilotettu marunapensaiden väliin liikkeenilmaisimia ja valvontakameroita. Mustat Blackhawk -helikopterit ja aseistetut, maastopukuiset vartijat seuraavat lähestyjiä jo kilometrien päässä kielletyn alueen rajasta. Vartijat on tyylin mukaisesti

palkattu CIA-yhteyksistään tunnetusta Wackenhut-turvafirmasta.

Kylteissä kerrotaan, että vartijoilla on oikeus käyttää tappavaa voimaa tunkeilijoita vastaan. Tästä huolimatta - tai ehkä juuri siksi - salaisen tukikohdan tiirailemisesta on tullut suosittua kansanhuvia. Mutta eniten väkeä paikalle vetävät tietenkin ufotarinat.

Tunnetuimman ufotarinan on kertonut mies nimeltä **Robert Lazar**. Hän väittää olleensa 1988-1989 muutamia päiviä töissä Groom Laken eteläpuolella Papoose Lakessa sijaitsevassa vieläkin salaisemmassa tukikohdassa nimeltä S-4, jossa hän tutki lentävien laustasten työntöjärjestelmiä laivaston tiedustelupalvelun palkkaamana. Hän kertoo, että hänen turvallisuusluokituksensa oli 38 tasoa "huippusalaisen" yläpuolella.

Lazarin mukaan Yhdysvalloilla on S-4-alueella hallussaan yhdeksän maapallon ulkopuolelta tullutta lentävää laustasta. Lazar ei tiedä, kuinka laustaset olivat päätyneet tukikohtaan. Osa laustasista on täysin kunnossa, osa taas hajotettu palasiksi tutkimuksia varten. Paikalla olevat tiedemiehet yrittävät selvittää, miten laustaset toimivat, jotta niiden tekniikkaa pystyttäisiin kopioimaan.

Lazarin mukaan laustasten voimanlähteenä on antimateria-reaktori, ja työntöjärjestelmä perustuu painovoimakentän luomiseen. Aluksilla tehtiin koelentoja tukikohdan läheisyydessä.

Kertomusten uskottavuus on kärsinyt, kun on tutkittu Lazarin henkilöhistoriaa. Yliopistoista, joissa Lazar kertoo opiskelleensa, ei ole löytynyt mitään todisteita hänen läsnäolostaan. Lazar sanoo, että tiedustelupalvelun agentit ovat hävittäneet kaikki todisteet, jotta häntä ei uskottaisi. Se on ollut vaikea tehtävä: agenttien on pitänyt hävittää tai muuttaa jälkikäteen mm. kaikki opiskelijamatrikkelit.

Dosentti **Raimo Keskinen** Helsingin yliopiston teoreettisen fysiikan laitokselta tutustui Nyt-lehden pyynnöstä Lazarin selostuksiin laustasten reaktorista ja työntöjärjestelmästä.

"Selitys sisälsi kaikki ne kliseet, joita tieteiskirjallisuus ja ufoilu käyttävät. Jäin kaipaamaan vain kylmäfuusiota", Keskinen sanoo.

"Minua hämmästyttää, millä ihmeen prosessilla sähkömagneettinen energia muutetaan painovoimaksi eli avaruuden ja ajan käyristyneeksi geometriaksi. Tiedetään, että mikroraaltoalueen sähkömagneettisia laineita voidaan ohjata ns. aaltoputkissa, mutta että sama temppu voitaisiin tehdä myös avaruus-ajan geometrialle on todella huimaa mielikuvituksen tuotetta".

Jotakin erikoista Area 51:ssä kuitenkin tapahtuu. Arvostetuissa sotilasalan lehdissä on jo useita vuosia ollut viittauksia salaperäisiin tutkimusprojekteihin Groom Lakessa. On puhuttu äänettömistä, tutkassa näkymättömistä helikoptereista, 4-8 kertaisella äänennopeudella lentävästä Aurora-tiedustelukoneesta sekä Ivyksi kutsutusta projektista, jossa lentokoneen päällyste muuttaa väriä ja kirkkautta, kun siihen johdetaan sähkövirtaa.

Ainakin teoreettista tutkimusta on tehty aiheista, jotka kuulostavat Lazarin puheilta: työntöjärjestelmistä, jotka perustuvat painovoiman kumoamiseen.

Vaikka Lazarin tarinassa on useita aukkoja, Area 51 -tutkija Glenn Campbell ei ole valmis tyrmäämään sitä suoralta kädeltä.

"Suhtaudun melko vakavasti väitteeseen, että hallituksella on muukalaisaluksia hallussaan. Lazarin valitsema alue S-4 sopisi siihen hyvin, mutta minulla ei ole asiasta tarkempaa tietoa."

Campbell kertoo kuulleensa Groom Laken entisiltä työntekijöiltä, että S-4 oli heiltäkin tiukasti kiellettyä aluetta ja että siellä oli käynnissä jokin suuri projekti. "Nämä ovat hyvin järkeviä puheita ja otan ne vakavasti."

On arvioitu, että Groom Laken tukikohdassa työskentelee jopa tuhansia ihmisiä. Boeing 737 -matkustajakoneet rahtaavat arkisin kymmenkunta kertaa työntekijöitä tukikohdan ja Las Vegasin McCarran-lentokentän välillä.

Miksi kukaan ei paljasta salaisuuksia?

"Kukaan työntekijöistä ei uskalla puhua. Kysyttäessä heidän naamansa valahtaa valkoiseksi ja he häipyvät vauhdilla. Työntekijät ovat tehneet salassapitolupauksen, ja he uskovat joutuvansa vankilaan ilman oikeudenkäyntiä tai katoavansa, jos puhuvat tukikohdasta."

Campbell ei tiedä, onko kenellekään oikeasti käynyt huonosti. Muutamat hänen tuntemansa henkilöt, jotka työskentelivät Groom Laken tukikohdassa yli 20 vuotta sitten, ovat uskaltaneet kertoa kokemuksistaan. He eivät ole nähneet ufoaluksia.

"Toisaalta tieto Groom Lakessa on hyvin lokeroitua, eivätkä nämä ihmiset saaneet mennä oman alueensa ulkopuolelle."

Area 51:n ympärillä parveilee joka vuosi tuhansia kutsumattomia vieraita. Paikalliset ottavat vieraista kaiken irti: Little j lEinn -ufobaarissa voi järsiä ufopurilaista ja tutustua alan kirjallisuuteen tai osallistua bongausretkelle.

Glenn Campbell on helpottanut tukikohdan tiirailua julkaisemalla alueelta katsojan oppaan, josta löytyvät kartat ja parhaat näköalapaikat. Kirjaa on myyty postimyynnissä yli 4000 kappaletta. Lisäksi Campbell julkaisee Internetin kautta leviävää sähköistä lehteä ja pitää Area 51 -kotisivua.

"Mutta en usko, että kenenkään on mahdollista nähdä mitään ufoja", Campbell huomauttaa.

Ilmavoimat on lunastanut jo kahdesti maata Area 51:n ympäriltä pakottaakseen nuuskijat kaukaisille vuorenhuipuille. Salailua vastustava Campbell on kamppaillut huonolla menestyksellä lunastuksia vastaan oikeudessa, mutta samalla alue on saanut Yhdysvalloissa paljon julkisuutta myös ufopiirien ulkopuolella.

Campbellin mukaan salailu Groom Lakessa voi olla oikeutettua, mutta se voi olla myös virheiden ja rikosten peittelyä. On vaikea haastaa tukikohtaa oikeuteen, jos sitä ei ole virallisesti olemassa. Monet uskovat, että paikan olemassaolo halutaan pimitää lähinnä amerikkalaisilta veronmaksajilta.

Osa salaisuuksista saattaa paljastua käynnissä olevissa oikeudenkäynneissä. Muutamat Groom Laken työntekijät ja yhden työntekijän leski käyvät oikeutta valtion virastoja vastaan, koska työntekijöiden epäillään altistuneen vaarallisille kaasuille tukikohdassa. Kaasuja syntyi, kun tutkassa huonosti näkyvien stealth-koneiden kehittämisessä käytettyjä aineita poltettiin avoimissa kuopissa tukikohdan alueella 80-luvun loppupuolella.

Vuonna 1989 kuollut työntekijä alkoi ensin laihtua ja hänen vatsansa turposi. Miehen ihoon avautui märkiviä haavoja, jotka halkeilivat ja vuotivat verta. Muilla työntekijöillä on myös ollut eri-asteisia ihosairauksia.

Työntekijöitä edustaa jutussa George Washingtonin yliopiston ympäristörikosprojektia vetävä professori **Jonathan Turley**. Suurin osa oikeudenkäynteihin liittyvästä materiaalista on salaista, ja viime syksynä presidentti **Bill Clinton** julisti salaiseksi myös tukikohdassa tehdyn ympäristönsuojeluviraston tutkimuksen.

Salaiset kansiot -sarjan luoja **Chris Carter** on haastatteluissa myöntänyt osallistuvansa ufokonferensseihin ja seuraavansa alan keskustelua. Monet alan harrastajien hellimät tapaukset löytävät nopeasti muunnettuna tiensä televisiosarjaan.

Sarjan todellinen käyttövoima on kuitenkin paranoia. Sarjan iskulause *Älä luota kehenkään* kuvaa osuvasti ufoihin liittyvää vainoharhaista ilmapiiriä. Enää ei puhuta vain oudoista valoista taivaalla tai rauhantahtoisista humanoideista, vaan myös tiedustelupalvelun agenteista ja salaliitoista.

Area 51:sta esitetään väitteitä, joista osa on järkeviä ja osa täysin päättömiä. Varmaa on ainoastaan se, että tukikohdassa tapahtuu jotakin, mistä ulkopuolisten ei haluta tietävän.

"Minulle Area 51 on ennen muuta älyllinen haaste", Glenn Campbell sanoo. "En ole niinkään kiinnostunut avaruusolioista. Haluan vain saada selville, mitä täällä oikeastaan tapahtuu."

Kuten *Salaisten kansioden* FBI-agentit Mulder ja Scully sanoisivat: Totuus on ulottuvillamme.

Salaiset kansiot MTV3:ssa ensi tiistaina klo 22.30. Glenn Campbellin kotisivu Internetissä:
<http://www.cris.com/~psyspy/area51/index.shtml>.

Salaisuuksien silminnäkijä

Yhdysvaltalainen Mark Farmer on erikoistunut salaisten sotilasprojektien tutkimiseen. Seuraavassa hän kertoo kokemuksistaan Area 51:n ympäristössä:

"Neljän viime vuoden aikana olen viettänyt yli sata vuorokautta Area 51:n ympärillä olevassa autiomaassa ja läheisillä 3000 metriä korkeilla vuorilla. Olen kokenut alueella joitakin hämmästyttäviä näkyjä.

Yhdysvaltain armeija kokeilee Groom Lakessa useita erilaisia lentokoneita, joita ei virallisesti ole olemassa. Olen nähnyt mustan, lyhyenlännän ja "lepakonmuotoisen" koneen, joka on kuin B-2-pommittajan pikkuveli. Se saattaa olla huhuttu "Black Manta". Manta on arvioitu olevan jo ikääntyneen F-111-hävittäjäpommittajan seuraaja.

Kerran taas neljä pitkänomaista kolmiota muistuttavaa tummaa konetta lensi matalalla nopeasti ylitseni. Nämä koneet saattavat olla Manta kilpailijoita samaan tehtävään.

Kookas, tupladeltasiipinen (avaruussukkulan kaltainen) kone lipui ohitseni, kun olin makailemassa kuumassa lähteessä. Tämä lentokone saattaisi olla koodinimeltään "Senior Citizen", pystysuoraan nouseva ja laskeutuva kuljetuskone erikoisjoukkoja varten.

Neljään lentokonesuojaan tukikohdan keskellä, nimeltään "Red Hat", on varastoituna ulkomaisia lentokoneita, jotka Yhdysvallat on hankkinut ostamalla, lahjomalla tai varastamalla muista maista - lähinnä Venäjältä. Venäläiset näyttävät olevan valmiita luopumaan viime vuoden mallista saadakseen rahaa uusien kehittelyyn. Olen kaksi kertaa nähnyt tehokkaan Sukhoi Su-27 Flanker -hävittäjän Area 51:n ilmatilassa.

Area 51 -mytologian mukaan Yhdysvalloilla ei ole hallussaan pelkästään koneita muista maista, vaan myös muilta planeetoilta. Puhutaan muukalaisten ja hallituksen tekemästä sopimuksesta. Sopimuksen mukaan Yhdysvallat saa teknologiaa, muukalaiset taas alkuaineita ja luvan perustaa tukikohtia.

Suhtaudun näihin väitteisiin erittäin epäilevästi. Olen kuitenkin nähnyt ja valokuvannut epätavallisen esineen tukikohdan lähellä. Kyseessä ei ole Venus-planeetta tai väärennös.

Esine oli navoiltaan litistynyt, hohtava pallo. Se teki epätavallisia lentoliikkeitä tunnin ja 45 minuutin ajan. Sen huippu oli purppuranvärinen, keskikohta kullanvärinen ja alaosa sinivihreä. Esine värähteli, singahteli eri suuntiin ja leijui paikallaan. Välillä se syöksyi suoraan ylöspäin ja sitten putosi kuin kivi.

Pystyn tunnistamaan melkein jokaisen lentokoneen, ohjuksen ja asejärjestelmän maan pinnalla. Mutta minulla ei ole aavistustakaan, mikä tämä oli."

[[1996 Articles](#) | [Area 51](#)]

Html by Glenn Campbell, 3/1/96